

ΠΑΝΔΑΙΣΙΑ

ΘΕΙΚΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΡΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΠΟΛΛΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΛΑΔΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ
ΥΠΟ

Δ. Χ' ΔΑΝΙΗΛ

Διδάκτορος τῆς Φιλοσοφίας καὶ προλότου τῆς Θεολογίας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ φρ. 6
Ἐξωτερικοῦ φρ. 7

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν
ἐγγράφα δὲν ἐπι-
στρέφονται.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ 5λτ. 8 σελ. 25 φρ.
Ἡ ἡμίσεια . . . 15 "
Ἡ γραμμὴ . . . 0.25 "

Μελέται ἐπιστημονικαί,
κοινωνικαὶ καὶ διδακτικαί,
σὺμφωνοὶ πρὸς τὸν σκο-
πὸν τοῦ ἡμεριστικοῦ κα-
ταχωροῦνται.

Διεύθυνσις: *Rédaction de la Revue grecque «Πανδαΐσια» — VARNA (Bulgarie)*

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ἀνάλυσις τοῦ Α' καὶ Β' βιβλίου «Ἀπολωλὸτος Παραδείσου τοῦ Μιλτωνος. — Ἐξ Ἀγγιᾶλου — Ἀγγελία — Περὶ τῆς ἀγαθότητος τοῦ Δημιουργοῦ — Ἐκ Κίου — Ὁ βίος ἐν Κίνα — Ποικίλα — Τὰ Ἐνταῦθα — Διάφορα — Ἀγγελίαι — Ἀλληλογραφία.

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΟΥ Α' ΚΑΙ Β' ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΚΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ

„ΑΠΟΛΩΛΟΤΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ“

ΤΟΥ ΜΙΛΤΩΝΟΣ

ΥΠΟ ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

(ἀπομάχου διδασκάλου καὶ συντάκτου τῆς «Ἱστορίας τῆς Βάρνης»).

Τὸ πρῶτον βιβλίον ἐν ἀρχῇ μὲν συνοπτικῶς ἐκτίθησι τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ποιήματος, τὴν τοῦ ἀνθρώπου παρακοὴν καὶ τὴν ἐκ ταύτης ἀπώλειαν τοῦ Παραδείσου· ἐπικαλεῖται ὁ ποιητὴς τὴν Μοῦσαν ἵνα βοηθήσῃ αὐτῷ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὅπως φωτίσῃ τὸ ἐσκοτισμένον αὐτοῦ πνεῦμα. Ὑστερον δὲ ἀποκαλεῖ ὡς πρωταίτιον τῆς τοῦ ἀνθρώπου πτώσεως τὸν ὄφιν, ἢ μᾶλλον τὸν Σατανᾶν, ὅστις ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ δράκοντος, ἀποστατήσας κατὰ τοῦ Θεοῦ, προσηγάγετο πολλὰς ἀγγέλων λεγεόνας, ἀλλὰ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Ὑψίστου κατεκρημνίσθη μεθ' ἀπάσης αὐτοῦ τῆς συμμορίας ἐν τὸς τῆς μεγάλης ἀβύσσου.

Κατὰ τῆς ὑψηλῆς ἀρχῆς τῆς εἰκουμένης θλῆς δὲν ἐπτοήθη οὐδαμῶς ἐν Οὐρανῷ ἢ ἀνάψῃ πόλεμον μᾶλα δυσεβῆ ὁ δυσεβῆς καὶ ἐξώλησε, καὶ μάχην πρὸς τὸν Ὑψίστον θρασείαν νὰ συνάψῃ.

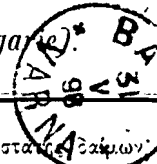
Ἐλπίς ματαία! κραταιὰ ἢ χεὶρ τοῦ Αἰωνίου τὸν ἔσφιξε κατὰλεκτον κατώκαρα ὑψόθεν.

Νενικημένος ἐντελῶς ὁ ἀποστατὴς Σατάνων ἐπὶ ἡμερονύκτια ἐννέα μεθ' ἀπάσης τῆς εἰδεχθοῦς του φάλαγγος, κατὰπληκτος καὶ τρέμων, καίπερ ἀθάνατος αὐτὰς καὶ ἀφθίτος ὢν πλάστις, εἰς τὸν περιφλεγέθοντα κατεκυλίσθη βρέμων, καὶ ἐταρταρῶθ' εἰς τῶν φρικτῶν ἀβύσσων τὰς ἐκτάσεις.

Ὑπὸ τὸ βῆρος κεκυφῶς δεσμῶν ἀδαμαντίνων, ἐν μέσῳ βρωτικοῦ πυρός, εἰς ἀβύσσον ἀγρίαν, ἐκεῖ στεναίνει μεμνηνῶς καὶ λύσεως γόους χύνων ὁ προκάλεσας ἰταμῶς τὴν Παντοδυναμίαν.

Ἐνταῦθα ὁ Σατάν μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ ἐκτάδην κατακείμενος ἐπὶ τῆς πυρώδους λίμνης, κεραινοβλητος καὶ τεθηπῶς συνέρχεται τέλος ὡς ἐκ παραχώδους ὄνειρου. Διὰ βλέμματος διαβατικοῦ, ὡς εἶνε τὸ τῶν Ἀγγέλων βλέμμα, καθορᾷ τοὺς φριντοὺς καὶ ἐρήμους καταχρονίους δώμους, τοὺς ἀπεράντους καὶ περιφλέκτους ἐκείνους, τοὺς ὠκεανούς φλογῶν ἀποστέλλοντας, καὶ καταρράκτας ἐξεμουντας ῥέοντος καὶ ὑγροῦ πυρός, τὸ ὅποῖον ὑποτρέφει καὶ αὐξάνει αἰώνιον καὶ ἀνεξάντλητον θεῖον καὶ νίτρον. Διακρίνει τοὺς ἐαυτοῦ εἰ ταίρους, εἰς πυρίνης καταιγίδος κύμματα ἐνθεθαμμένους, εἰς τούτων ἐκυλίετο ἐντὸς τῶν φλογῶν, ὁ πρῶτος μετ' αὐτὸν κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἀξίας καὶ τοῦ ἐγκλήματος, ἐπικληθεὶς κατόπιν, ὅτε οἱ δαίμονες ἐγένοντο ἡρώστοι εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος, Βεελζεβούλ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἐπαγγελίας. Τοῦτον διεγείρει ὁ Σατάν καὶ καλεῖ πρὸς συνδιάσκεψιν λέγων

. . . εἶσαι σύ; Ἐνταῦθα εἶν' ἐκεῖνος, ὅστις ποτὲ . . . ἀλλ' ὅμως πού νὰ εἴρω ἔγνος μόνον τοῦ πρώτου μεγαλείου σου, τῆς πρώτης σου ἀκτίδος; Φεῦ! πόσον εἰς ἀνόμοις πρὸς τὸν λαμπρὸν πρὸ χρόνων ἄγγελον, ὅστις ἄλλοτε εἰς τοῦ φωτὸς τὰ κράτη, ἀσύγκριτον λαμπρότητι ὢν περιβεβλημένος, καὶ αὐτῶν τῶν μᾶλλον φαινῶν πνευμάτων ἐπεκράτει

κατὰ τε τὴν λαμπρότητα, τὴν δόξαν καὶ τὸ σθένος;
Ἐνταῦθα εἶν' ἐκεῖνος θεῦ; ὃν μία ἀμοιβαία
καὶ συμμαχία καὶ σκοπὸς καὶ ἡ αὐτὴ καὶ ἴση
ἐλπίς καὶ κίνδυν' οἱ αὐτοί, καὶ ἡ αὐτὴ ἰδέα
εἶχον εἰς πάλιν μετ' ἑμοῦ κλεινὴν συνεταιρίσει;
εἰς ἴσην θεῦ! καταστροφὴν καὶ εἰς φθορὰν μεγάλην
ἴση, μεγάλη συμφορὰ μᾶς ἦνωσε καὶ πάλιν!
Βλέπετ' εἰς ποῖαν ἄβυσσον καὶ ἀπὸ ὕψος ποῖον
ἐπέταμεν! τόσον λαμπρὸς ὁ θρίαμβός του εἶνε,
ὃν χρεωστὴ τῷ κεραυνῷ! . . . Καὶ ἤξευρα ὅποῖον
ἦν τ' ὄπλον τοῦτο τὸ φορικτὸν κ' αἱ φλόγες του ἐκείναι;

Ἐν τούτοις οὐδ' οἱ κεραυνοὶ αὐτοὶ οἱ τρομεροὶ του,
οὐδ' ὅ,τι ἡ μανία του παρασκευάζει ἔτι:
ἐπὶ τῇ νίκῃ δι' ἡμᾶς τῇ καταστρεπτικῇ του,
δὲν θὰ μὲ ταπεινώσωσιν εἰς ἅπαντα τὰ ἔτη,
ὥστε, νὰ μεταμεληθῶ. Ἐὰν τοῦ ἀπτοήτου
ἑμοῦ ἡ λάμψις ἔσβυσεν, ἀλλ' ἡ ψυχὴ οὐκέτι!
οὐδ' ἡ ὑπερηράνεια ἐκείνη, ἡ ὅποια
παρέχει τὴν συνείδησιν ἀξίας ὑβρισθείσης·
οὐδ' ἡ τὸν Παντοδύναμον μὴ δεισάσα καρδία,
ἣτις τὰς σπείρας τὰς πολλὰς, τὰς φάλαγγας ἐπίσης
αὐτῶν τῶν ἀπειροπληθῶν ἐξώπλισε πνευμάτων,
κ' εἰς φοβερὰν τὰς ἤγαγε καὶ φορικτάαν πάλιν·
ἔμὲ, ἔμὲ προτίμησαν αὐτοῦ, καὶ τὰ δεσμά των
καὶ τὸν ζυγὸν των ἔθραυσαν μ' εὐθάρσειαν μεγάλην.

Καὶ ἀντιπαρετάξαμεν τῇ Παντοδυναμίᾳ
αὐτοῦ τὴν δύναμιν ἡμῶν, καὶ ἦν ἡ πάλιν ἴση
εἰς τ' οὐρανοῦ τὰ αἰθρία καὶ κυναῖα πεδία,
καὶ ἦν δυσασποράσιτος τις ἣθελε νικήσει.
Ἡ νίκη ἦν ἀμφίβολος, ὡς ἄλλη οὐδεμία,
καὶ εἶχομεν τὸν θρόνον του ἐκ βάρων καταταίσει!

Διότι ἀπωλέσαμεν τῆς μάχης τὸ πεδῖον,
μὴ ἀπωλέσαμεν τὸ πᾶν; μᾶς ἀπομένει μία
ἀκαμπτος ἔτι θέλησις, ἐν μίσος, τὸ ὅποῖον
οὐδέποτε θὰ μαρανθῇ, σφοδρὰ ἐπιθυμία
καὶ ζέσις ἐκδικήσεως τῶν πόνων τῶν μυρίων,
ἐν θάρρος ἀκατάβλητον, καὶ μία εὐτολμία
οὐδέποτε ὑποκύπτουσα οὐδὲ ὑποχωροῦσα.

Ἐγὼ νὰ κύψω κεφαλὴν, ἡ χάρις νὰ ζητήσω
τὸ γόνυ κάμψας πρὸς τὴν γῆν, δεόμενος, θακρῶν,
κ' ἐκεῖνον Παντοκράτορα ἐγὼ ν' ἀναγνωρίσω,
ὃν κατεκλόνησεν αὐτὸς ὁ τρομερὸς βραχίων,
καὶ ν' ἀμφιβάλλῃ ἤρξατο διὰ τὴν ἐξουσίαν;
Ἦ ποῖον, ποῖον ὄνειδος καὶ αἴσχος ὑπερβαῖνον
πολλὴν ἤτταν, ὄνειδος βιβρώσκον τὴν καρδίαν;
Αἶ! καὶ δὲν εἶν' ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸ τὸ πεπρωμένον;

Οὐδέποτε οὐράνιος ἀπόλλυται οὐσία,
καὶ δὲν ἐτέλθη τ' οὐρανοῦ τὸ τέκνον ν' ἀποθάνῃ
ἀντὶ δ' ἡμῶν ἡ ζέουσα νὰ ψυχρανθῇ ἀνδρεία
ἀπὸ τὰ γεγονότ' αὐτὰ, πετροῦται καὶ αὐξάνει
καὶ κραταιοῦται ἡ ἐλπίς ἡμῶν κ' ἡ προσδοκία.

Ἦδη λοιπὸν δυνάμεθα ἡ βίη, εἴτε πλάνη
καὶ τέχνη, μετὰ μείζονος ἐπιτυχίας, πάλιν
νὰ συνεπιχειρήσωμεν εὐτόλμως καὶ γενναίως
φορικτὴν καὶ ἀδιάλλακτον καὶ αἰώνιαν πάλιν
κατὰ τοῦ πολεμίου μας, τοῦ ἦδη βασιλέως
τῶν Οὐρανῶν, ὅστις τρυφῶν ἐν τῷ θριάμβῳ ἦδη,
καὶ ἄνευ ἀνταγωνιστοῦ τινος ἀνάστων ἔλων,
τῆς τυραννίας ἐκτελεῖ τοὺς νόμους καὶ ἐκδίδει
εἰς τὸν ὠραῖον οὐρανὸν καὶ τὸν ἀκτινοβόλον».

(συνέχεια)

Ἐξ Ἀγγιᾶλου

Πρὸ τινος ἐτελέσθη ἐνταῦθα μεγαλοπρεπὲς μνη-
μόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Χαριλάου Δ. Πασχαλίδου, νε-
αροῦ τέκνου τῆς ἀτυχῆς ἡμῶν κοινότητος, τελευτή-
σαντος τὴν 9 Μαρτίου ε. ἔ. ἐν ταῖς κλειναῖς Ἀθήναις.
Ὁ νεαρὸς Χαρίλαος, βλαστὸς διακεκριμένης ἐν Ἀγγι-
άλῳ οἰκογενείας, ὄρφανὸς μητρὸς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν,
ἦν ἡ ἐλπίς καὶ τὸ χάσμα τοῦ δυστήνου αὐτοῦ πατρὸς
καὶ τῶν ἀδελφῶν. Περαιτώσας λίαν ἐπιτυχῶς τὰς γυ-
μνασιακὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐν Ἀθήναις, ἤρξατο τῶν
σπουδῶν τῆς νομικῆς ἐπιστήμης καὶ τὸ δεύτερον ἐν
αὐτῇ ἦγεν ἔτος, ὅτε αἰφνιδίως ὑπὸ δεινῆς προσεβλήθη
νόσου, καὶ ἐν λίαν βραχεῖ χρόνῳ, ἐξέπνευσε μετὰ τοῦ
χειμῶνος. Τὸν πρὸς τὴν παιδείαν ἔρωτα τοῦ μετα-
στάντος, καὶ τὴν πρὸς χειρισμὸν τοῦ καλάμου εὐχέρει-
αν αὐτοῦ, μαρτυροῦσι τὰ ὑπὸ τὸν τίτλον «ΠΤΕΡΥΓΙ-
ΣΜΟΙ», μικρὸν πρὸ τοῦ θανάτου του ἐκδοθέντα ποιήμα-
τα αὐτοῦ, ἐν οἷς ἡ λεπτότης τῶν αἰσθημάτων καὶ ἡ
γλαφυρότης τοῦ λόγου σαφῶς διαφαίνονται, ὡς καὶ τὸ μή-
πω ἐκδοθὲν ἔμμετρον αὐτοῦ ὄραμα «Ἀνδρόνικος ὁ Κο-
μνηνός», ὅπερ διδαχθὲν ἀπὸ σκηπῆς ἐνταῦθα καὶ ἐν
Πύργῳ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἔτυχεν ἐνθουσιώδους ὑ-
ποδοχῆς καὶ ὑποστηρίξεως· κριθὲν δὲ ἐν τῷ προσφάτῳ
Λασιανείῳ δραματικῷ διαγωνισμῷ, καθ' ὃν οὐδὲν τῶν
ὑποβληθέντων δραμάτων ἐβραβεύθη, ἠξιώθη πολλῶν ἐ-
παίνων.

Ἐν τῷ ῥηθέντι μνημοσύνῳ παρέστη ἐν πλήρει κα-
τανύξει τὸ πλεῖστον τῆς ἡμετέρας κοινότητος, ἐν τέλει
δὲ φίλος τις τοῦ Μακαρίτου Χαριλάου ἀπήγγειλε τὰ
κάτωθι βαθέως συγκινήσας τὸ εὐσεβὲς ἀκροατήριον.

«Ἱερώτατον χρέος πρὸς τὸν ἀποθανόντα ἀδελφὸν ἡ-
μῶν Χαρίλαον πληροῦντες σήμερον, συνήλθομεν ἵνα εὐ-
χὰς ἀναπέμψωμεν τῷ Ἰψίτω ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς
ἐναρέτου αὐτοῦ ψυχῆς, ἣτις πιθανῶς τὴν στιγμὴν ταύ-
την ἀγάλλεται, καθορώσα ἡμᾶς πάντας πρὸς τιμὴν
αὐτῆς συνγγεμένους ἐνταῦθα. Δι' ἡμῶν πάντων θρηνηεῖ

ἡ πατρίς μας τὴν στέρησιν εὐέλπιδος νεαροῦ τέκνου τῆς, παρὰ τοῦ ὁποίου πολλά τὰ καλὰ δικαίως ἠδύνατο νὰ ἐλπίζῃ. Τὴν φιλοπατρίαν καὶ τὰς ἄλλας ἀρετάς τοῦ Χαριλάου πάντες οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι αὐτοῦ καλῶς ἔγνωμεν, δι' ὃ εὐθαρσῶς δύναμαι νὰ εἶπω ὅτι μέγα ἀσέβημα πρὸς τὸν μεταστάντα ἀδελφὸν διαπράττει ὁ διαμφισβητῶν τὰς ἀρετάς του ταύτας. Ὡς ἐλάχιστον δὲ τεκμήριον τῆς ἀγαθότητος καὶ εὐσεβείας αὐτοῦ ἐπιτραπήτω μοι νὰ σὰς ἀπαγγείλω ἐκ τῶν λαμπρῶν αὐτοῦ ποιημάτων προσευχῆν, συντεθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἰδίου πρὸ τεσσάρων ἐτῶν, ὅτε ἀκόμη ἦτο μαθητῆς Ἰδοῦ ἡ προσευχὴ αὕτη.

«Πάτερ ἡμῶν! Ὅστις οἰκεῖ εἰς τοῦρανοῦ τὸ χάος
 Σὺ ποῦ ἤλιον ἔταξες τὸν κόσμον νὰ φωτίζῃ,
 καὶ εἶπες Ἡ γῆ νὰ στρέφεται καὶ στρέφετ' ἀενάως,
 δέξαι ἀθῶαν προσευχὴν, ἣν πλάσμα Σου τονίζει

Θεέ! Σὺ, ὅστις ἀνωθεν τὰ πάντα διευθύνεις,
 Ὅστις μ' ἐν νεῦμά Σου ἀπλοῦν τὸ φῶς τῶν ἁσטרων σὺ-
 Σὺ, Ὅστις σέβας πάντοτε ἐγγύονεῖς σ' τὴν ψυχὴν μου, (νεῖς,
 τὴν ἐξ ἀδῶλων πρόσδεξαι χεῖλέων προσευχῆν μου.

Σὲ ἱκετεύω, Ὑψίστε Δημιουργέ τοῦ κόσμου.
 Σὲ, ὅστις τώρα ἀφανῆς εὐρίσκουσαι ἐμπρὸς μου,
 ὑπὸ τὴν θέλαν σκέπην Σου φύλαττε τοὺς γονεῖς μου,
 τοὺς φίλους καὶ τοὺς μορφωτὰς τῆς νεαρᾶς ψυχῆς μου!

Ὅδηγεῖ με εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ἀγαθοῦ, Θεέ μου!
 παντὸς κακοῦ προφύλαττε, δός μοι καλὴν καρδίαν,
 ἕπως αἱ τόσαι ὑπὸ Σοῦ δοθεῖσαι ἀρεταὶ μοι
 τὴν Σὴν καταδεικνύουσι, Θεέ, φιλανθρωπίαν!»!

Ἄλλὰ φίλτατε Χαρίλαε, δὲν προτίθεμαι νὰ σοὶ πλέξω ἐγκώμιον, καθ' ὅσον, ὅτε ἐξῆς, δὲν ἠγάπας νὰ σὲ ἐγκωμιάζωσι καὶ ἐπαινῶσι, ἀλλὰ προετίμας πάντοτε σὺ αὐτὸς νὰ ἐγκωμιάζῃς καὶ ἐπαινῆς ἄλλους ἀξίους τῆς τιμῆς ταύτης. Ποθῶ μόνον ἀπὸ μέρους τῶν συγγενῶν καὶ φίλων σου νοερῶς τὸν ὕστατον νὰ σοὶ παράσχω ἀσπασμόν, ἀφοῦ ἐκ τοῦ σύνεγγυος δὲν ἠδυνήθημεν νὰ πράξωμεν τοῦτο κατὰ τὴν αἰφνιδίαν ἀναχώρησίν σου ἐκ τοῦ ματαίου τούτου ἐπιγείου Παραδείσου πρὸς τὸν οὐράνιον πνευματικὸν Παράδεισον. Ποθῶ τὸ ὕστατον νὰ ἀπευθύνω «Χαῖρε» εἰς σέ, ὅστις τέρψιν καὶ χαρὰν κατὰ τὸ βραχύτατον τοῦ ἐνταῦθα βίου σου διάστημα εὐρισκας καὶ ὑφίστασο ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ ὑψηλοῦ προοριζομένου σου, ὡς μαρτυρεῖ καὶ τὸ σοφὸν σου τετράστιχον

Εὐδαιμονίαν ἂν ποθῆν,
 τῷ ἀνθρώπῳ, ἐνθυμού,
 τότε ἀληθῶς θὰ εὐτυχῆς
 ἂν ἀρχῆς σεαυτοῦ.

Πρὸς τί ὅμως, περιηλημένε Χαρίλαε, νὰ ἀπατώμεθα ἔαν ἡ φαινομενικὴ ζωὴ τοῦ φθαρτοῦ σώματός σου ἐ-

σβέσθῃ διὰ παντός, ἡ ζωὴ ὅμως τῆς ἀγαθῆς ψυχῆς σου θὰ εἶναι ἀτελεύτητος καὶ εὐφρόσυνος. Σὺ ὁ ἴδιος διὰ τῆς γλαφυρᾶς γραφίδος σου περὶ τῶν ἐναρέτων ἀποφαινόμενος ἔγραψας:

Ἄσχετ' ἡ ζωὴ δὲν θάλλει εἰς ἀφύχου γῆς ἐδάφη,
 τὴν ζωὴν δὲν κλείουν τάφοι!

Καὶ τὴν ἰδικὴν σου λοιπὸν ζωὴν δὲν ἔκλεισεν ὁ τάφος. Νοερῶς ἐν μέσῳ ἡμῶν θὰ ζῆς, Χαρίλαε, καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν ἀρετῶν σου θὰ μᾶς προφυλάσῃ ἀπὸ πάσης κακοβούλου πράξεως ἢ σκέψεως.

Ὅθεν, φίλοι συμπολίται, πρὸς τιμὴν τοῦ ἀειμνήστου ἀδελφοῦ ἡμῶν φωνήσωμεν πάντες ἀπὸ καρδίας: «Αἰωνία σου ἡ μνήμη Χαρίλαε!»

 Παρακαλεῖται θερμῶς ὁ γνωρίζων ἢ ἀκούσας τι περὶ τοῦ κ. Νικολάου Πόδα Ραιδεστηνοῦ, ἀφανοῦς γενομένου πρὸ 4 μηνῶν νὰ εὐαρεστηθῇ καὶ γράψῃ τῇ «Πανδαισίᾳ» διὰ νὰ εἰδοποιηθῇ ἢ ταλαίπωρος μῆτηρ του, ἣτις οὐδὲν οὐδαμῶθεν δυνηθεῖσα νὰ πληροφορηθῇ, θρηνηθῇ ὀδυνηρῶς τὸν μονογενῆ αὐτῆς υἱόν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΑΘΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ

Ἄν ὅμως ἐπρόκειτο νὰ περιγράψῃς ὄργανα βιολογίου ἢ θανατώσεως, ἢ μηχανὴ αὕτη, θὰ ἔλεγες εἶναι διὰ νὰ ἐκτείνῃ τὰ νεῦρα· ἐκείνη διὰ νὰ ἐξαρθρόνη τοὺς ἄρμούς· αὕτη διὰ νὰ συντρίβῃ τὰ ὅστα· ἢ ἄλλη διὰ νὰ πυρακτόνη τὰ πέλματα τῶν ποδῶν. Ἐνταῦθα ὀδύνη καὶ ἀθλιότης εἶναι ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ μηχανουργήματος· ἀλλ' οὐδὲν τοιοῦτον διαφαίνεται εἰς τὰ ἔργα τῆς φύσεως. Οὐδέποτε ἀνευρέθησαν ὄργανα πρὸς κακὸν τέλος. Οὐδεὶς ἀνατόμος ἀνεκάλυψέ ποτε σύστημα τι ὀργανισμοῦ, ἀντικείμενον ἔχοντος νὰ παράγῃ ὀδύνην καὶ νόσον ἢ ἐξηγῶν τὰ μέλη τοῦ ἀνθρώπινου σώματος, εἶπε ποτε τοῦτο ἐδόθη διὰ νὰ ἐρεθίζῃ· ἐκεῖνο διὰ νὰ φλογίζῃ· οὗτος ὁ ὀχετὸς διὰ νὰ φέρῃ τὸν οὐρόλιθον εἰς τοὺς νεφρούς· οὗτος ὁ ἀδὴν διὰ νὰ ἐκκρίνη τὸν χυμόν, ὁ ὁποῖος σχηματίζει τὴν ἀρθρίτιδα. Καὶ ἂν ποτε εὐρεθῇ πρὸ ὄργανου οὕτινος τὴν χρῆσιν ἀγνοεῖ, τὸ μόνον ὅπερ δύναται νὰ εἶπῃ, εἶναι ὅτι τοῦ ὄργανου τούτου εἶναι ἄγνωστος ὁ σκοπός, ἢ τὸ πολὺ πολὺ ὅτι εἶναι ἀχρηστον, οὐδέποτε ὁ μὴ ὅτι ἐτέθη ἐκεῖ διὰ νὰ στενοχωρῇ, νὰ ἐνοχλῇ ἢ νὰ βασανίζῃ.

Αἱ μόναι περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἀπαντᾶται ἡ μεγαλειτέρα δυσκολία, καὶ αἱ ὁποῖαι φαίνονται ὡς ἐ-

Ξαιρέσεις, εἶναι αἱ τῶν ἰοβόλων ἑρπετῶν καὶ αἱ τῶν ἀρπακτικῶν ζώων. Ἄλλ' αἱ ιδιότητες αὐταὶ τῶν ζώων ὅπωςδήποτε καὶ ἂν ὑπάρχωσι πρέπει νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς προμελετημένον σχέδιον· διότι εἰς τὰ πρῶτα αἰετοῦ, ἐνίοτε δὲ καὶ εἰς τὰ δεύτερα, ἐδόθη ἰδιαίτερος ὄργανισμός, ἐπ' αὐτῷ τούτῳ. Οἱ δηλητήριοι ὀδόντες τῶν ἑχιδνῶν, τὰ κεντρία τῶν σφηκῶν καὶ τῶν σκορπίων, κατεσκευάσθησαν ἐπίσης προφανῶς διὰ τὸν σκοπὸν τῶν, καθὼς οἰαδήποτε ἄλλα ὄργανα τῶν ζώων ἔγειναν διὰ σκοποῦς εὐεργετικωτάτους. Τὸ αὐτὸ ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, καὶ περὶ τῶν ὀνύχων καὶ βραμφῶν τῶν ἀρπακτικῶν πτηνῶν, καὶ περὶ τῶν χαυλιοδόντων καὶ ὀνύχων τῶν θηρίων· περὶ τοῦ στόματος τοῦ Καρχαρία· περὶ τοῦ ὑράσματος τῆς ἀράχνης· ὡς περὶ ἀπειραριθμῶν ἄλλων ἐπιθετικῶν ὄπλων, ἀνηκόντων εἰς τὰς διαφόρους φυλάς τῶν σαρκοβόρων ἐντόμων. Ὅθεν δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποφύγωμεν τὴν δυσκολίαν λέγοντες ὅτι δὲν κατεσκευάσθησαν διὰ τοιοῦτους σκοποῦς· ἀλλὰ μένει νὰ ἐξετάσωμεν ἂν εἶναι τῷ ὄντι κακά. Ἐνεκα τῶν ὁμολογουμένως περιωρισμένων ἡμῶν γνώσεων, πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ὑπάρχουσιν ἴσως σκοποὶ τῆς δημιουργίας, εἰς ἡμᾶς ἄγνωστοι. Θεωροῦντες τὴν ἀγαθότητα, ἧτις ἐκτείνεται εἰς ὅλα τὰ γενικὰ σχέδια τῆς φύσεως, ὀφείλομεν νὰ συμπεράνωμεν ὅτι, ἂν ἡδυνάμεθα νὰ ἐκτιμήσωμεν ἀρκούντως τὰς συνεπείας αὐτῆς, ἠθέλομεν εὖρει ὅτι εἶναι ἐπωφελεῖς. Ἴδου τι δυνάμεθα νὰ παρατηρήσωμεν περὶ τῶν δηλητηρίων δηγμάτων καὶ κεντημάτων·

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἰοβόλον ζῶον, ἡ ιδιότης περὶ τῆς ὁποίας μεμφιοιοῦμεν εἶναι χρήσιμος, διότι συντείνει αἰετοῦ πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ ζώου· ἐνίοτε πρὸς κατάσχεσιν τῆς ἄγρας τοῦ· καὶ ἐνίοτε δ' ἴσως διὰ νὰ φονεύῃ τὸ θυμὰ του, τραυματίζον αὐτὸ θανατηφόρως πρὶν καταβιβασθῆ εἰς τὸν στόμαχον, καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου ἀπαλλάττον αὐτὸ ὀδυνηροτέρου καὶ βραδέως θανάτου, καὶ προσφέρον θνησιμαίαν, καὶ μᾶλλον εὐπεπτον τροφήν εἰς τὸν στόμαχόν του.

Εἰς τὴν ἑχιδναν παραδ. χάριν πιθανῶς τὸ ἰοβόλον ὀδόντιον νὰ ἐνεργῆ ὅτι εἰς ἄλλα σαρκοφάγα ζῶα κατορθοῦται διὰ τῆς συντριβῆς τῶν ὀδόντων· ἄνευ τῆς τοιαύτης προνοίας οἱ βάτραχοι καὶ μῦς θὰ κατεβροχθίζοντο ζῶντες.

Ἴσως ἀντίπη τις ὅτι ἡ πρόνοια αὕτη, ὅταν τὰ δῆγματα ἀποβαίνωσι θανατηφόρα καὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ εἰς τὰ μεγάλα τετράποδα, ὑπερβαίνει τοὺς ἀγαθοεργούς ὄρους τῆς. Ἄλλὰ τὰ δῆγματα, αἵτινα ἐπιφέρουσι θάνατον εἰς τὰ μεγάλα ζῶα (ἐκ τῶν

κεντημάτων νομίζομεν ὅτι δὲν ὑπάρχει τοιοῦτον) εἶναι ὀλιγώτατα. Τὰ πειράματα τοῦ Ἀββᾶ Φοντάνα, τὰ ὁποῖα εἶναι πολυάριθμα, ἀποδεικνύουσιν τὸ τοιοῦτον ἐναργῶς. Αὐτὸς παρετήρησεν ὅτι ἐχρεάσθησαν πέντε ἐξηρηθισμένοι ἑχιδναὶ διὰ νὰ θανατώσωσιν ἓνα μετρίου μεγέθους κύνα· ἀλλ' ὅτι ἐν μόνον δῆγμα ἐξήρκει νὰ φονεύσῃ μὴν ἢ βάτραχον, τὸ ὁποῖον ἐξήρκει τὴν χρῆσιν, ἢ ὁποῖα ἀπεδόθη εἰς τὸ δηλητηρίον τῶν.

Παρατηρήθη, ὀρθότατα νομίζομεν, περὶ τῶν ὄφρων ὅτι, ἐνῶ ὀλίγα μόνον εἶδη ἔχουσι τὴν δηλητηρίον ιδιότητα, ἡ αὐτὴ ιδιότης προφυλάττει ὀλοκλήρον τὴν φυλὴν τῶν. Ὁ ἀβλαβέστερος ὄφις ἀποφεύγεται μὲ ἴσῃν ἐπιμέλειαν ὅσον καὶ ἡ ἑχιδνα. Ὁ τρόμος λοιπόν, διὰ τοῦ ὁποίου τὰ μείζονα ζῶα θεωροῦσιν αὐτὸ τὸ γένος τῶν ἑρπετῶν, εἶναι ἡ σωτηρία τούτων, ὁ δὲ τρόμος οὗτος θεμελιούται ἐπὶ τῆς φοβερᾶς ἐκδικήσεως, τὴν ὁποῖαν ὀλίγοι ἐκ τῶν ὄφρων δύνανται νὰ κάμωσι. Τὰ εἶδη τῶν ὄφρων ὅσα ὁ Λινναῖος περιέγραψε, συμποσοῦνται εἰς διακόσια δεκαοκτῶ, ἐξ ὧν τριάκοντα μόνον εἶναι ἰοβόλα.

Φρονοῦμεν ὅτι ἡ φύσις ἐδαψίλευσεν ἐμφυχα ὄντα, ὄχι μόνον δι' ἕκαστον στοιχείον, ἀλλὰ καὶ δι' ὅλας τὰς καταστάσεις τῶν στοιχείων, τουτέστι δι' ἕκαστον κλίμα καὶ διὰ πᾶσαν θερμοκρασίαν, καὶ ὅτι μέγα μέρος τῆς δυσχερείας, διὰ τὴν ὁποῖαν μεμφιοιοῦμεν, πηγάζει ἐκ τοῦ ὅτι τὰ ζῶα (ἐξαιρέτως τὸ ἀνθρώπινον γένος) κατέχουσι θέσεις ἐπὶ τῆς γῆς, αἵτινες δὲν ἀρμόζουσι εἰς αὐτὰ, οὔτε προωρίσθησαν ποτὲ πρὸς κατοικίαν τῶν. Ἡ μωρία καὶ ἡ φαυλότης τῶν ἀνθρώπων, καὶ αἱ ἐξ αὐτῶν τῶν ἀφορμῶν πηγάζουσαι ἀνάγκαι, ἐβίβασαν μυριάδας τοῦ ἡμετέρου εἶδους νὰ ζητῶσι καταφύγιον μεταξὺ διακεκαυμένων ἄμμων, ἐνῶ αἱ χῶραι, αἵτινες ἔχουσι μειλίχιον καὶ τερπνὸν οὐρανόν, καὶ γονιμώτατον ἔδαφος, μένουσι σχεδὸν ἀκατοίκητοι.

Εἰσβάλλομεν εἰς τοὺς τόπους τῶν ἀγρίων θηρίων καὶ ἰοβόλων ὄφρων, καὶ ἔπειτα μεμφιοιοῦμεν ὅτι ἐνοχλούμεθα ἀπὸ τὰ δῆγματα καὶ κεντημάτα τῶν. «Αἱ ἔρημοι λέγει ὁ Ἀδωνσὼν, εἶναι παντάσῃν ἄκαρποι, ἐξαιρουμένων τῶν μερῶν ἔνθα εὐρίσκονται πολυπληθεῖς ὄφεις, καὶ εἰς πόσον μέγαν ἀριθμὸν, ὥστε ἐκτεταμέναι πεδιάδες εἶναι σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου κακαλυμμέναι ἐξ αὐτῶν. Αἱ χῶραι ἐκεῖναι εἶναι προσδιωρισμέναι δι' αὐτὰ τὰ ὄντα ἅς ἀπολαύωσι λοιπὸν τὴν εὐδαιμονίαν τῆς ὑπάρξεώς των· ἅς κατέχωσι τὴν πατρίδα των. Ἰκανὸν ἔδαφος γῆς θέλει μείνει εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὅπου δύναται νὰ ζῆ ἀπηλλαγμένως ἀπὸ τὰς τοιαύτας ἐνοχλήσεις, καὶ ἂν ἑκατονταπλασιάζετο τὸ γένος αὐτοῦ. Δια νὰ

κρίνωμεν, ἂν ἡ ἀλληλοφαγία τῶν ζώων, ὡς γενικὴ διατάξις θεωρουμένη, εἶναι κακόν, ὀφείλομεν νὰ σκεφθῶμεν ὡς ἐξῆς·

Ἄθανασιὰ ἐπὶ τῆς γῆς δὲν ὑπάρχει ἄνευ θανάτου δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ γένεσις, οὔτε γέννη, ἢ συγγενικαὶ σχέσεις, τοῦτέστι κατὰ τὸν ἐνεστώτα διοργανισμόν τῆς φύσεως, οὔτε ζωικὴ εὐδαιμονία ἦτο δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ.

Ἐκ Κίου

Ἀξιότιμε κύριε

Πρὸ πολλοῦ ἐπεθύμουν νὰ γράψω ὑμῖν ἀλλὰ πολὺ μοι παρενέπεσον ἀσχολίαι. Σήμερον ὅμως ἀποφασιστικῶς κἀθημαι πρὸ τοῦ σπουδαστικοῦ μου γραφείου μὲ πολλὴν ἀγάπην, ὅπως εὐχαριστήσω ὑμῖν διὰ τὰ ἀποσταλέντα μοι φύλλα τῆς ἑραίας «Πανδαισίας», καὶ συγχαρῶ διὰ τὴν ἐκδοσιν αὐτῆς, ἣτις ἀνδρουμένη σὺν τῷ χρόνῳ καὶ ἀγωνιζομένη τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς ἠθικῆς διαπλάσεως καὶ πνευματικῆς ἀνατροφῆς θέλει καταστῆ φῶς, μεταλαμπαδεύον ἀφθόνους τῆς διδασχῆς καὶ τῆς μαθήσεως τὰς ἀκτῖνας.

Ἐπὶ τὰ ἀγνὰ πάτρια ἦθη παρεξελίναμεν. Ἐπῆλθε τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθηματος ἀληθῆς μαρασμός. Ἡ ἱερὰ ἡμῶν θρησκεία δὲν διατηρεῖ ἐν ἀκμῇ τὸ γόητρόν της εἰς τὰς ἐπελθούσας γενεάς. Ἡ ἐπὶ τῶν τέκνων ἀσχοιμένη πατρικὴ ἐξουσία δὲν διαφυλάττει ἅπαν τὸ κράτος της τὸ ἐπιθυμητόν. Ἀπεχωρίσθημεν τῆς παρηγόρου τοῦ παρελθόντος ἀκτῆς καὶ ἐπτοημένοι πρὸς ξενικά καὶ ἔκφυλα φαντασιοκοπήματα καὶ ἐθίσματα, κατεφρονήσαμεν πᾶν ὅ,τι τίμιον οἱ πατέρες παρέδωκαν μέχρις ἡμῶν. Ἐπῆλθεν οὕτως, ἂν μὴ ἡ ἐκμηδένισις ἢ χαλάρωσις ὅλων τῶν θεσμῶν ἐκείνων, τῶν πλαστοουργούντων καὶ καταρτιζόντων ἠθικοὺς τοὺς πολίτας, συναισθανομένους καὶ τὰ πρὸς ἀλλήλους καὶ τὴν πολιτείαν καθήκοντα.

Διὰ ταῦτα, περιοδικὰ φύλλα, ἐργαζόμενα διὰ τὴν ἠθικὴν ἀναγέννησιν καὶ τὴν ψυχικὴν θεραπείαν, χρήσιμα πρὸς ἐπίρρωσιν τῶν μαραινομένων τῆς ἀρετῆς βλαστῶν, εἶνε καὶ θὰ εἶνε πάντοτε ἀξία ἐπαίνων πολλῶν καὶ οἱ ἰδρυταὶ αὐτῶν συμπαθεῖς παρ' ἐκάστη εὐγενεῖ καρδίᾳ.

Θελήσατε νὰ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἀγάπης μου καὶ ἐκτιμῆσεως.

K. A. Βασσαρδάκης

Ο ΒΙΟΣ ΕΝ ΚΙΝΑ.

Μεθ' ὄλας τὰς παραδόξους τῶν συνοικεσίων περιπλοκάς, ὁ καλὸς οἰκογενειακὸς βίος δὲν εἶναι σπάνιος ἐν Κίνα. «Περιποιοῦ τὴν σύζυγόν σου, λέγει ὁ πατὴρ πρὸς τὸν υἱόν του, εἰς τὰς παρενέσεις τοῦ σοφοῦ Κομφουκίου, διότι αὕτη, μετὰ σοῦ, ὀφείλει νὰ φροντίζῃ περὶ τῶν προγόνων μου».

Τὸ εἶπομεν ἐκεῖ εἶναι ἡ θεμελιώδης καὶ πρώτη ἰδέα δυστυχία εἰς τὸν μὴ ἀφίνοντα ἄρρενα ἀπόγονον, ἢ μὴ προβλέψαντα νὰ ἀγοράσῃ ἢ νὰ υἱοθετήσῃ παιδίον, τὸ ὅποσον θὰ ἐξακολουθήσῃ μετ' αὐτόν τὴν λατρείαν τῶν ἐφεστίων θεῶν. Ἐκ τούτου ἐπεταί ὅτι τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ γυνὴ γεννήσῃ υἱόν εἰς τὸν σύζυγόν της ἀποκτᾷ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ ἰσχύον, ἣτις καλλιτερεῖ πολὺ τὴν θέσιν της. Ὅπως τὴν ἡμέραν καθ' ἣν αὕτη ἐγκαταλείπει τὴν πατρικὴν οἰκίαν, ἐξαρτᾶται ἀπολύτως ἐκ τῆς νέας της οἰκογενείας, οὕτως, ἀνήκει τοῦ λοιποῦ εἰς τοὺς προγόνους τοῦ συζύγου της, εἰς οὓς ἀρμοδίως ἐκεῖνος συνέστησεν αὐτὴν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου του. Δὲν ἀρνείται βεβαίως ὡς ἐκ τούτου τοὺς ἰδίους της προγόνους καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ θεραπεύῃ καὶ λατρεύῃ κατὰ τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς στιγμιαίως ἐπανερχεται εἰς τοὺς συγγενεῖς της· ἀλλ' ἐκεῖ κατέχει δευτερεύουσαν θέσιν. Εὐθύς λοιπὸν ὡς ἡ νέα γυνὴ, διὰ τῆς ἀποκτῆσεως υἱοῦ ἐξασφάλισεν τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ὀχληρᾶς ταύτης λατρείας, ἀρχεται τιμωμένη ὑπ' ὄλων καὶ ὀλιγώτερον σκληρῶς τυραννεῖται ὑπὸ τῆς πενθερᾶς της· ἀλλ' ἡ πρώτη πάροδος συχνάκις εἶναι λυπηρὰ εἰς τὰς πατριαρχικὰς ταύτας οἰκίας, ἐνθα ἡ ἐπικρατοῦσα ἰδιοτροπία τῆς πενθερᾶς, αἱ ζηλοτυπίαί τῶν ἀρχαιοτέρων νυμφῶν, αἱ βραδυσουργίαί τῶν πολυαριθμῶν ὑπηρετριῶν καὶ αἰχμαλώτων δύνανται λ.χ. νὰ συσπειρωθῶσιν ἐναντίον τῆς νέας νύμφης.

Προσέτι, ὁ σύζυγος ἔχει φοβερὰ δικαιώματα· δύναται νὰ πωλήσῃ ἢ καὶ νὰ φρονέσῃ τὴν σύζυγόν του, ἂν φέρηται κακῶς· νὰ τὴν ἀποπέμψῃ ἂν δὲν ἔχῃ τέκνα, ἐὰν ὁ χαρακτήρ της ταράττει τὴν οἰκίαν, ἢ δεῖξῃ υἱικὴν ἀτέβειαν· εὐτυχῶς ἡ ἀποπομπὴ τῆς γυναικὸς κακῶς χαρακτηρίζεται ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης, ἐκτὸς σπουδαιῶν καὶ βασιμῶν αἰτιῶν καὶ αὐτὸς δὲ νόμος ὑπερασπίζεται τὴν γυναικαμέχρι τινός.

Κατὰ τὸ διαζύγιον, ὁ σύζυγος ὀφείλει νὰ ἐγκαταλείψῃ ὅλην τὴν περιουσίαν ἣτις ἀνήκει εἰς τὴν γυναῖκα, ἀλλ' ὅπως ἔχει κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, χωρὶς νὰ δώσῃ λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ γάμου.

(συνέχεια)

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΣ (ΡΕΚΛΑΜΑ)

Ἡ ἐξῆς ἐπιστολὴ ἐπέμψθη ἐν Νέα Ὑόρκη εἰς νέον κωμωδὸν πρωτόπαιρον

Ἀγαπητὲ Κύριε,

Γνωρίζετε ὅτι τώρα θριαμβεύει ἡ διαφήμισις καὶ οὐχὶ ἡ ἀξία. Ἐπειδὴ δὲ σήμερον ἄρχεσθε τοῦ σταδίου σας, εἶναι ἴσως ὠφέλιμον νὰ ἐπιστήσωμεν προηγουμένως τὴν προσοχὴν τοῦ κοινῆ ἐφ' ὑμᾶς δι' ὃ σᾶς προτείνω τὸ ἐξῆς σχέδιον.

Ἄν ἐπιθυμήτε, ληστικὰ θὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὴν κατοικίαν σας θὰ πυροβολήσωσιν καὶ θὰ τραπῶσιν εἰς φυγὴν, ἀφίροντες ἕγνη αἵματος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Ὁ Κῆρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ αἱ ἄλλαι πρωϊνὴ ἐφημερίδες θὰ ἐκθέσωσι τὸ γεγονός, καὶ τὸ ὄνομά σας θὰ κυκλοφορῇ πανταχοῦ.

Θὰ σοὶ προμηθεύσωμεν κλέπτας, ἀλλὰ τοῦτο θὰ σᾶς στοιχίσῃ ἑκατὸν δολλάρια.

Δέξασθε κ. τ. λ.

Ἡ ὑπογραφή ἦτο «Empire Press Association», poste restant, bureau central.

Πεντακοσίαι φρ. δὲν ἦτο βεβαίως μέγα ποσόν, ἀλλὰ τὴς διεβεβαίωσεν ἡμᾶς ὅτι οἱ κλέπται θὰ περιορίζοντο μόνον εἰς τὴν προσποίησιν

Ὁ κωμωδὸς δυσπιστήσας ἀρῆκε τοὺς κλέπτας διὰ λ/σμὸν τῆς «Empire Press Association».

Η ΕΛΛΑΣ ΕΝ ΤΗ ΕΚΘΕΣΕΙ ΤΟΥ 1900

Ἐν τῇ ἑλληνικῇ Βουλῇ ἡ πρὸς ἐξέτασιν τῆς περὶ συμμετοχῆς ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ 1900 ἐπιτροπὴ θὰ ζητήσῃ πίστωσιν 1,000,000 φρ.

Τὸ σπουδαιότερον τοῦ ἑλληνικοῦ τμήματος θὰ εἶναι κατὰ τοὺς διοργανωτὰς τὸ διαμέρισμα τὸ περιέχον ἐν γύψῳ ἀποτυπώματα πᾶσιν τῶν ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων.

EN ONEIPON

Ὁ πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας Αὐγουστίνος διηγείται ἐν τινι ἐπιστολῇ του τὴν ἐξῆς περιέργον ἱστορίαν.

Ὁ Γεννάδιος, εὐσεβὴς χριστιανὸς, περιεκυκλώθη ποτὲ ὑπὸ ἀμφιβολιῶν περὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν καὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι αἱ τοιαῦται ἀμφιβολίαι εἶναι τὰ προσρηθῆ ὄπλα τοῦ ἔχθρου, δι' ὧν ἐκείνους ἀκριβῶς συγγνώμης προσβάλλει, οἵτινες εὖρον ἤδη τὴν τῆς σωτηρίας ὁδὸν καὶ νομίζουσι ὅτι ἐξησφαλίσθησαν ἐν αὐτῇ.

Ἰδοὺ λοιπὸν ἐμφανίζεται τῷ Γεννάδιῳ καθ' ὕπνου νεανίας ἐν ἐσθῆσει ἀστραπτουσίας, λέγων αὐτῷ «ἀκούσθαι μοι!» Ἐν ᾧ δὲ ἐπερεύετο μετ' αὐτοῦ, ἔρθεσαν εἰς λαμπρὴν πόλιν, ἐξ ἧς τερικινύττα ἀντήχον ἄστρατα, ὅποια οὐδέποτε ἤκουσεν. Ἐρωτᾷ τὸν νεανίαν, ποία ἡ πόλις καὶ τὰ ἄστρατα ταῦτα. — Εἶναι ἡ οὐρανόπολις καὶ οἱ ὕμνοι τῶν μακαρίων — Ὁ Γεννάδιος ἐχάρη ὑ-

περβολικῶς· ἀλλ' ἐξυπνισθεὶς παρετήρησε μετὰ λύπης, ὅτι ὠνειρεύθη.

Ἄλλὰ κατ' ἄλλην τινὰ νύκτα ἐμφανισθεὶς πάλιν ὁ αὐτὸς νεανίας ἠρώτησεν «μετ' ἡσυχίας!» ὁ Γεννάδιος ἀπήντησεν «Πῶς ὄχι! Ἦλθετε πρό τινας καὶ μετ' ὠδήγησας εἰς τὴν οὐρανόπολιν». Καὶ ὠμίλει περὶ τῆς θεᾶς τῆς οὐρανόπολιν διηγουμένου τὴν ὕμνωδιαν τῶν μακαρίων. Τότε ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ νεανίας ἂν εἶδε ταῦτα κοιμώμενος ἢ ἐξυπνος. «Ἐν τῷ ὕπνῳ» ἀπήντησεν ὁ Γεννάδιος. Ὁ νεανίας εἶπεν «Ἀληθῶς διότι καὶ τώρα ἀκόμη κοιμᾶσαι. Εἰπέ μοι ποῦ εἶναι τὸ σῶμά σου;» «Ἐν τῷ ὄναρτί μου» ἀπήντησεν ὁ Γεννάδιος. «Καὶ τί κάμνουν οἱ ὀφθαλμοὶ σου;» ἐξηκολούθησεν ὁ νεανίας. «Εἶναι κεκλεισμένοι». Καὶ ποῖοι εἶναι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ διὰ τῶν ὀσφίων μετ' ἐξέπαις τώρα; ποία δὲ εἶναι τὰ ὄναρτα, διὰ τῶν ὀσφίων σὺ ἐν τῷ ὄναρτί σου ἤκουες τὰ οὐρανόπολιν ἄστρατα;» — Ὁ Γεννάδιος ἐσιώπη καὶ ἐσκέπτετο. Ἄλλ' ὁ νεανίας εἶπεν «Παρατηρεῖς λοιπὸν ὅτι καὶ ἀνευ τοῦ σώματος ἔχεις ζωὴν;»

Ὁ Γεννάδιος ἐξυπνισθεὶς, ἀπετίναξε σὺν τῷ ὕπνῳ καὶ τὰς περὶ τῆς ἀναστάσεως καὶ αἰωνίου ζωῆς ἀμφιβολίας του.

ΤΑ ΕΝΤΑΥΘΑ

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἀπὸ τῆς 27 Ἀπριλίου μέχρι νεωτέρας διαταγῆς ὁ ἄρτος θὰ πωλῆται εἰς τὰς ἐξῆς ὠρισμένας τιμὰς (νάρκ):

1-η ποιότης τὸ χιλιόγραμμον (κιλόν)	35	ἐκ.
2-α » λευκὸς ἄρτος »	»	30 »
3-η » (ἐκαλήκ) »	»	25 »

β) Ἐκαστος ἄρτος καὶ τῶν τριῶν ποιοτήτων θὰ περιέχῃ ἀκριβῶς ἐν ἡ δύο χιλιόγραμμα ἄρτοι μικροτέρου βάρους ἀπαγορεύονται αὐστηρότατα.

γ) Ἐπιτρέπεται ἡ πώλησις ἄρτου ἀνὰ τὰς ὁδοὺς, τὰς πλατείας, καταστήματα, καὶ εἰς πάντα ἄλλον τόπον, ἐφ' ἀμάρης, ζῶων κτλ.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην ὁ βοηθὸς Δήμαρχος Κ-ος Γ. Νόσφ, οἱ Κ. Κ. Σύμβουλοι Ἀχμεδ Αὐθέντης Τυτυνδζῆς καὶ ὁ κ. Σουκιάζωφ ἦσαν διαφόρου γνώμης· νὰ μὴ δοθῇ δηλ. ὠρισμένη τιμὴ (νάρκ) εἰς τὸν ἄρτον, ἀλλὰ νὰ ἀρεθῇ ἐλευθέρᾳ ἡ τιμὴ του, ὡς ἦτο.

Ἀπὸ τῆς 15 Ἀπριλίου μέχρι τῆς 1-ης Μαΐου ἔ. ἔ, ἐσφάγησαν ἐνταῦθα

ἀρνία	13,684
ἐρίφια (κατσικάκια)	5,567
βόες καὶ δαμάλεις	195
βούβαλοι	3
μόσχοι	8

Τὸ ὅλον 19,457

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ ἐν Στενημάχῳ ἐλλόγιμος ὑμῶν φίλος καὶ γνωστός ποιητὴς Κ. Σωτήριος Κ. Τζηρίδης ἐξέδωκε τῇ 1-ῃ Μαΐου ἕ. ἕ. «εἰς γλώσσαν ἀπλουστάτην χάριν τῶν πολλῶν, ὅπως ποιῶνται οὗτοι χρῆσιν ἄνευ καὶ τῆς ἐλαχίστης δυσκολίας» βιβλιαρίδιον κομψότατον ἐπιγραφόμενον

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ

εἰς ἀπλὴν γλώσσαν
διὰ τὸν καθένα

Πῶς νὰ φυλαχθῶν τ' ἀμπέλια μας ἀπὸ τὴ φοβερὴ ἀρρώστια ποῦ τὰ καταστρέφει, δηλαδὴ ἀπὸ τὸν Περονόσπορον

(εἶδος Μπαλοσρά)

ΕΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΙ

Ἐμπορικὸν τυπογραφεῖον — 1898

Τιμὴ 40 ἔκ.

(Μετὰ μιᾶς εἰκόνης τῆς μηχανῆς μὲ τὴν ὁποίαν γίνεται τὸ ράντισμα συστήματος Βερμορέλ (Vermorel)

Συνιστῶντες ἐπανειληγμένως τὸ ἐπίκαιρον καὶ πρακτικώτατον τοῦτο ἔργον τοῦ φιλοτίμου καὶ φιλοπόνου ἡμῶν φίλου εἰς πάντα ἀμπελοργὸν διὰ τε τὴν εἰς πάντας καταληπτὴν γλώσσαν καὶ τὴν μεγάλην αὐτοῦ ὠφέλειαν σημειοῦμεν, πρὸς πληρεστέραν κατανόησιν, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κεφάλαια:

1) Τί εἶνε ὁ περονόσπορος 2) Πῶς φαίνεται μὲ τὸ μικροσκόπιον 3) Ἡ περυσινὴ καταστροφή 4) Τί πρέπει νὰ πράξουν ὅλοι οἱ ἀμπελοργοὶ 5) Πῶς θὰ γλυτώσουν οἱ ἀμπελοργοὶ τὴ μεγάλη ζημίαν 6) Δὲν πρέπει νὰ δεῖξωμεν καμμιὰ φυλακουργίαν 7) Βορδογαλλικὸς πολτός 8) Πότε προσβάλλονται τὰ ἀμπέλια περισσότερο ἀπὸ τὸν περονόσπορον 9) Τί λογῆς πρέπει νὰ εἶναι τὸ μίγμα ποῦ χρησιμεύει γιὰ τὸ ράντισμα 10) Πῶς πρέπει νὰ κατασκευάζεται τὸ μίγμα γιὰ νὰ συμφωνῇ μὲ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ κλιματοῦ 11) Τί λογῆς πρέπει νὰ εἶνε τὰ ἀγγεῖα ποῦ θὰ γίνονται τὸ μίγμα 12) Τί λογῆς πρέπει νὰ εἶνε τὸ ὕλικόν, μὲ τὸ ὅποιον θὰ γίνονται τὸ μίγμα 13) Πῶς κατασκευάζεται τὸ μίγμα 14) Πότε καὶ πῶς πρέπει νὰ κάμνωμεν χρῆσιν τοῦ μίγματος, (γιατρικοῦ) 15) Μεταχειρίσθητε τὸ γιατρικὸν πρὶν φανῇ ἡ τὴ δύναμις ἢ ἀρρώστια 16) Ἡ χρῆσις τοῦ Γιατρικοῦ πρέπει νὰ εἶναι γενική 17) Ἄλλο εἶδος μίγματος (Σακχαρώδης πολτός) 18) Μὲ τί γίνεται τὸ ράντισμα 19) Κατάλληλα τὸ ἴδιον γιατρικὸν καὶ γιὰ τὰ κροσφοῦρα δένδρα 20) Ὅλαις ἢ ὀδηγίαις 21) Πῶς καταστρέφονται αἱ κάμπαι (κάμπαις) 22) Πῶς ἐξολοθρεύονται αἱ σφαῖρες (ψείρες) ποῦ προσβάλλουν τὰ διάφορα δένδρα, λαχανικά κτλ.

Ὅστις λοιπὸν φροντίζει καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ ὑγιεῖς καὶ ἀφθόλους σταφυλὰς εἰς τὰς ἀμπέλους του καὶ πλήρεις τὰς ἀποθήκας του ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου ἅς σπεύσῃ νὰ ἀναγνώσῃ τὰς διδασκτικωτάτας ταύτας «Πρακτικὰς ὀδηγίας» τοῦ φίλου Κ. οὐ Σ. Κ. Τζηρίδου.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Κ. οὐ Χρήστου Βαρλέντη ὑπὸ τὸν τίτλον «Σύννερα» ἐκδοθεῖσα ἔργων πεζῶν καὶ ἐμμέτρων συλλογὴ, γεγραμμένη διὰ καλάμου βαπτομένου εἰς καρδίαν παθαινομένην, καὶ νοῦν πλήρη λεπτότητος, εὐφυΐας καὶ ἀττικοῦ ἄλατος ἀπλήστως θὰ ἀναγνωσθῇ ὑπὸ παντὸς ἐκτιμῶντος τοιαῦτα προΐοντα.

Νοῦς ἀληθῶς φιλόσοφος ἰατρός καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως, καὶ θεραπευτὴς ριζικὸς τῶν σωματικῶν νοσημάτων, ἄτε μελετῶν καὶ τὴν κατὰ τινες περιστάσεις πηγὴν αὐτῶν, τὴν ψυχὴν, ὁ ἐν Ἀθήναις ἰατρός κ. Κ. Ἡλ. Παπαηγήλιος ἐξέδωκε τὴν «Ἱατροφιλοσοφικὴν κοινωνικὴν μελέτην», ἐν ἣ εἰς διάφορα ποικίλα καὶ κοινῶς ἐνδιαφέροντος κεφάλαια ἐξετάζει θαυμαστῶς καὶ ἐκ πνευματικῆς ἐπιπέδου τὰ ποικίλα πάθη καὶ τὰ πρωτογενῆ νοσογόνα αἰτία ἀτινά τινες τῶν ἰατρῶν, εἰς ὕλικῆς μόνον ἀπόψεως προσπαθοῦντες νὰ θεραπεύσωσι, γίνονται πολλῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ κακῶν παρὰίτιοι, μάλιστα δὲ εἰς τὴν νέαν ἡλικίαν, ὠθοῦντες αὐτὴν εἰς βάραθρα ἠθικῆς ἀπωλείας. — Περιεχόμενα: — Πρόλογος — Εἰσαγωγή — Θρησκεία καὶ ἐπιστήμη — Ἡ ἀληθὴς περὶ Θεοῦ καὶ ἐπιστήμης ἰδέα — Ὁ ἐρθὸς λόγος — Παπισμὸς καὶ ἐπιστήμη — Θαύματα καὶ ἐπιστήμη — Νόσος καὶ ὑγεία — Τὸ ἐγὼ — Ἡθικὴ καὶ φυσιολογία — Ἡθικὰ καὶ μορφολογικὰ μικροβία — Ἐλλογος καὶ ἐπιστημονικὴ θεραπεία, ἥτοι ψυχολογικὴ καὶ φαρμακευτικὴ — Ὁ θνητόψυχος κλινικὸς ἰατρός — Ὅρια ἠθικῆς καὶ φαρμακευτικῆς θεραπείας — Νευρώσεις καὶ ψυχώσεις — Ὁ νεώτερος πολιτισμὸς παρὰίτιος τῶν νευρώσεων καὶ ψυχώσεων — Ἀγαμία καὶ συγγενογαμία — Συνεπείαι κοινωνικαὶ τῆς παραλόγου καὶ ἀνεπιστήμονος θεραπείας — Γεννησιμὸς ὄρμη καὶ σκοπιμότης τῶν ὀργάνων — Αἱ τροφαὶ — Ἐπιβροχὴ τῶν τροφῶν ἐπὶ τῶν πνευματικῶν φαινομένων — Ἰδιοσυγκρασία καὶ κληρονομικότης — Τὸ σημερινὸν ἔνδυμα — Διασκέδασις καὶ κατοικία — Ὁ φυσικὸς καὶ παρὰ φύσιν βίος — Ἐπίλογος.

ΤΠ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ

1900

Ἐκ τοῦ ἐν Σικάγῳ τῆς Ἀμερικῆς Συνεδρίου τῶν Θρησκευτῶν διεδόθη πρῶτον τὸ περὶ συγκροτήσεως μεγαλειτέρας συνόδου ἐν Παρισίοις τῷ 1900.

Ἡ μεγάλη αὕτη καὶ ἀξία τοῦ αἰῶνος ἡμῶν ἰδέα, ὠ-

ριμάσασα διὰ τῆς ἐνεργείας ἐκλεκτῶν προσώπων ἐν ἐφημερίαις καὶ περιοδικαῖς, παρήγαγεν ἤδη καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ Συνεδρίου ἔχον ὡς ἑξῆς:

1-ον Ἐναρξίς τῶν Συνεδριάσεων δι' ὁμοθύμου εὐχῆς παγκοσμίου ἀγάπης

2-ον Ἐκθεσίς ἐλευθέρα τῶν δοξασιῶν καὶ ἐλπίδων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς εὐχῆς ταύτης, ἀνευ προσβολῆς τῶν ἄλλων συστημάτων, οὔτε συζητήσεως:

3-ον Λήξις καὶ ἐπισφράγισις δι' ὁμοθύμου εὐχῆς παγκοσμίου ἀγάπης:

4-ον Παράκλησις τῶν μελῶν τοῦ Συνεδρίου ἵνα ἐκθέσωσι κατόπιν ἐγγράφως τοὺς καταλληλοτέρους τρόπους πρὸς τέλεσιν πρακτικῆν τῆς παγκοσμίου ἀρμονίας.

Κατὰ τὸ πρόγραμμα λοιπὸν τοῦτο δύνανται νὰ ἐνωθῶσιν οἱ ἀντιπρόσωποι πάντων τῶν λαῶν καὶ πασῶν τῶν φυλῶν, οἵτινες θὰ ζήσωσιν ἐν τοῦλάχιστον λεπτὸν ἐν ἀρμονίᾳ καὶ μελλούσῃ κοινῇ πίστει καὶ ἐλπίδι.

Αἱ καρδίαι των θὰ πάλλωσιν ὁμοῦ, ἔστω καὶ ἐπί τινα δευτερόλεπτα ἐν τῇ ἐνώσει, καὶ τοῦτο ἀρκεῖ ἵνα ἡ μεγάλη ἰδέα τῆς ἐνώσεως πάντων τῶν ἀνθρώπων, διασπαρῆ δι' ὅλης τῆς γῆς καὶ ἐν καιρῷ ἐκφύσῃ καὶ ἀναπτυχθῇ τὸ μέγα δένδρον τῆς, ὡς ἐξ ἐνὸς ζεύγους καταγωγῆς, σχετικῆς ἐπὶ γῆς ἀγάπης, ἐνώσεως καὶ ἐλευθερίας, ἐν τῇ ἀληθείᾳ ἐκείνῃ πρὸς τὰς τοῦ Θεανθρώπου ἐπαγγελίας δι' ἀγάπης ἐνεργουμένης πίστει, ὅτε φθάσαντος τοῦ πληρώματος τοῦ χρόνου, ἐκπληρωθήσεται ἡ ὑπὸ τοῦ ἀψευδοῦς τοῦ Κυρίου στόματος προρηθείσα, καὶ διὰ τῶν ἔθνων τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἱστορίας αὐτῶν νυχθημερὸν διενεργουμένη ἐκείνη προφητεία, «Καὶ γενήσεται μία ποιμνῆ, εἰς ποιμνῆ».¹

¹) Εὐαγγέλ. Ἰωάννου ι' 16.

Ἄλληλογ. Κ-φ Βαλάση Βοχλῶ ἐνταῦθα ἐλάσομεν — Ἐὐχαριστοῦμεν.

ΝΕΑ ΜΕΘΟΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΕΚΜΑΘΗΣΙΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

δ π δ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΑΝΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

συμπληρωμένη καὶ ἐγκριμένη ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου τῆς Παιδείας.

1 φρ. παρὰ τῶ συγγραφεῖ

EN BARNH.

ΟΧΙ ΜΕΤΑΛΗ ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ!

Ἄλλ' ἀσφαλῶς δυνάμεθα νὰ προμηθεύωμεν εἰς πάντα τὴν ἐξῆς τραπεζοσκευὴν ἐκ ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΥ ἀργύρου, συγκεϊμένην ἐκ 56 ΤΕΜΑΧΙΩΝ ἀντὶ ἐκτάκτως σμικροτάτης τιμῆς

— MONON ANTI 16 ΦΡΑΓΚΩΝ.

Ἐξ Ἀμερικανικοῦ ἀργύρου «ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ»

6 περόναι

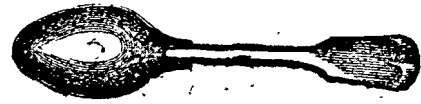
6 κοχλιάρια τραπεζῆς

12 κοχλιάρια

1 μέγα κοχλιάριον ζωμοῦ

» » γάλακτος

2 ποτηρίδια δι' αὐγὰ

6 ἀγγλικὰ χαλύβδινα μαχαίρια, ὧν αἰλαβαὶ ἐκ Βρετανικοῦ ἀργύρου 1ης ποιότητος.

6 δισκίδια ἐξ ἀγγλικοῦ ἀργ. «Βρετανίας»

2 μεγαλοπρεπεῖς λυχνίαι τραπεζῆς.

1 στραγγιστήριον τεῖου.

2 λαβίδες ζακχαρέως ἐξ ἀργύρου «Βρετανίας» 1ης ποιότητος.

3 μαχαίρια δι' ὀπώρας, λαβίδες ἐκ πορσελάνης.

3 περόναι δι' ὀπώρας 1-ης ποιότητος.

6 δισκίδια «Βικτωρία».

ΤΟ ΟΛΟΝ 56 ΤΕΜΑΧΙΑ

Μόνον ἀντὶ 16 φράγκων.

Ἄσφαλῶς «Βρετανία» εἶναι μέταλλον λευκότερον, διατηροῦν ἐπὶ 25 ἔτη τὴν καθαρότητά, του ἐπ' ἐγγυήσει. Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας τῶν λεγομένων ἀγγέλλομεν ὅτι, ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ἐξ ἀργύρου «Βρετανία» τραπεζοσκευὴ δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς πληροφορίες ἡμῶν, ἐπιστρέφομεν πάραυτα τὴν πληρωθεῖσαν ἀξίαν ἢ τραπεζοσκευὴ αὕτη εἶναι ἰδίως κατάλληλος ὡς γαμήλιον ἢ ἐορτάσιμον δῶρον, διὰ ξενοδοχεῖα, ἐστιατόρια, καὶ καλὰς οἰκογενείας

Πωλεῖται μόνον ἐν

«EXPORTHAUS RIX»

EN BIENNE II 2 Praterstrasse № 16,

καὶ ἀποστέλλεται δὲ ἐπὶ προαποστολῇ τοῦ ἀντιτίμου ἢ ἅμα τῇ παραλαβῇ αὐτῆς. ΤΑ ΓΝΗΣΙΑ ΕἶΝΑΙ ΕΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΑ ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΞΗΣ ΣΗΜΑΤΟΣ.

10—2